

Sibbhults kyrka

Lunds stift

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning

Åsa Eriksson Green 2019-08-27

Omslagsbild: Flygbild över Sibbhults kapell och kyrkogård taget från nordväst 2015. Fotograf: Pär-Martin Hedberg, HioPhoto. Bildrättigheter: Lunds stift.

Sibbhults kyrka

Glimåkra-Hjärsås pastorat, Östra Göinge kontrakt, Lunds stift, Hjärsås socken, Sibben 1, Östra Göinge kommun, Skåne län och landskap.

Beskrivning och historik

Kyrkomiljö

Sibbhults samhälle ligger intill Sibbhultaån i nordöstra Skånes skogsrika områden på gränsen mellan de tre socknarna Hjärsås, Emmislöv och Glimåkra. En förhistorisk boplats finns registrerad ett par kilometer norr om samhället men i övrigt finns få förhistoriska lämningar i området. Det äldsta skriftliga belägget för Sibbhult är från 1583, då det skrevs *Sebbeholt*. I Gillbergs skånska resa, från 1767, står det att ”Sibbehultan” var ett 1/3 mantal skattehemman med ett gatehus, en kvarn och en sågkvarn. Beskrivningen vittnar om hur naturtillgångarna i form av skog och vatten tagits tillvara genom såg- och kvarnverksamhet. Det var dessa naturtillgångar som under senare delen av 1800-talet kom att möjliggöra anläggandet av två glasbruk på orten. Järnvägens ankomst 1886 förenklade transporter både till och från orten vilket möjliggjorde för de lokala industriernas utveckling. I anslutning till glasbruken uppfördes flera arbetarbostäder. Sibbhult utvecklades till ett brukssamhälle med egen arbetarekommun och folketshusförening, nykterhetsloge och missionsförsamling. Det första skolhuset byggdes 1909. Glasbruken lades så

småningom ner och efter detta blev AB Färe armaturfabrik den dominerande industriverksamheten i samhället.

Det historiska kartmaterialet visar att Sibbhult vid tiden för järnvägens ankomst på 1880-talet bestod av glest utspridd gårdsbebyggelse tillhörigt byarna Feleberga, Broestorp, Tykatorp och Färeköp utöver Sibbhult. Från 1898 finns en karta som visar stationsområdet och ett glasbruk strax sydost därom. Ett par större fastigheter hade också tillkommit i byn. Kring 1930 visar kartmaterialet att området öster om järnvägen utvecklats till ett sammanhängande industriområde och huvuddelen av bostads- och övrig bebyggelse har utvecklats åt väster, i området mellan järnvägen och Sibbhultaån.

Kyrkobyggnad

Under 1900-talets första del startades insamlingar på många platser i landet för att bygga kyrkolokaler där den dåvarande statskyrkan inte hade någon lokal. På många mindre orter fanns en önskan om en egen kyrkolokal, inte sällan som ett sätt att möta konkurrensen från olika frikyrkosamfund. I Sibbhult fanns till exempel sedan 1909 ett missionshus. Den dåvarande biskopen i Lunds stift, Edvard Rodhe, ska vara den som 1928 väckte idén om en kyrkolokal i Sibbhult. Innan kyrkan byggdes höll Svenska kyrkan gudstjänster i Sibbhults skola och det var vid en av dessa, år 1937, som arbetet med finansiering av kyrkan initierades. Den insamlade kollekten uppgick till 14 kronor. En syförening bildades för att genom försäljning av sina alster bidra till finansieringen. Det samhälleliga engagemanget på orten var stort och gåvor kom från kyrkostämman och kommunalfullmäktige i Hjärsås, församlingen i Emmislöv, lokala företag, personalgrupper och privatpersoner. Sibbhults då största industri, AB Färe armaturfabrik, skänkte tomten för ändamålet och såg till att den omgärdades av en stenmur. Bror Färe som var disponent för armaturfabriken, skänkte också den första orgeln till kyrkan. Från Hjärsås och Knislinge församlingars pastorat skänktes fritt virke att hämtas från Hjärsås prästskog. Virket sågades i den närliggande byn Hylta.

Sommaren 1942 uppfördes kyrkan efter ritningar av arkitekt Knut Nordenskjöld. Byggnaden rymde kyrksal, en liten församlingssal, förråd samt ett kök. Byggmästare var Harald Håkansson från Hjärsås. Konservator Carl Otto Svensson, bördig

Sibbhults kapell ligger på en höjd som avgränsas av en stödmur av stora, huggna granitblock. På sluttningen kring stödmuren är askgravar anlagda.

från Glimåkra, stod för den inre utsmyckningen av kyrksalen. Carl Otto Svensson, även känd som C.O. Svensson har varit flitigt anlitad till ett flertal av Svenska kyrkans och andra församlingars kyrksalar i trakten.

I samband med bygget av kyrkan skrev kyrkoherden i Hjärsås till statens industrikommission; *"Arbetet utföres nu i sommar dels därför att medel nu finns för ändamålet och dels för att bereda arbetslösa byggnadsarbetare arbete. Det är ett företag som omfattas med stort intresse av ortens befolkning."* Syftet med brevet var egentligen att få dispens för gjutning av kyrkklockorna eftersom all metall var under statsbeslag i krigstid. Dispens meddelades inte, istället fick församlingen låna en kyrkklocka av Svenska kyrkans missionsstyrelse. Klockan var avsedd att skickas till en församling i södra Afrika. Med tiden fick Sibbhults kyrka sin egen klocka, som gåva av Lily Scander och hennes man Bror Färe. Den inlånade skickades vidare till avsedd mottagare. Den 24 januari 1943 invigdes *Sibbhults kapell*, som det då kallades, av Biskop Edvard Rodhe. I Lunds stifts julbok stod samma år att läsa: *"Enskildas offer-villighet har gjort det möjligt att bygga detta kapell i det framåtgående samhället, där kyrkvägen förut var omkring en mil"*.

1983 byggdes församlingshemmet ut till nuvarande omfattning.

Huvudentrén vetter åt öster och är en blandning av formelement från funktionalismen, klassicismen och barocken. Liksom entrépartiet är tornets ljudluckor av hantverksmässigt hög kvalitet.

Exteriör

Sibbhults kyrka är en traditionell salkyrka orienterad i öst-västlig riktning, men med avvikelserna att tornet finns i öster och koret i väster. I enlighet med tidens ideal byggdes en samlingssal med kök i vinkel åt söder från koret. På 1980-talet har ett väl tilltaget församlingshem byggts ut från den ursprungliga samlingssalen. Koret utgör en fyrkantig utbyggnad väster om koret. Här finns också en nedgång till källaren. Korutbyggnaden har ett falsat plåttak. På fasaden sitter ett korsat kors av trä, dvs ett grekiskt kors där ändarna utgör mindre kors. Tornet, som har ett brutet tak, kröns av ett smideskors och en kyrktupp. Byggnaden står på en huggen granitsockel, det senare tillbyggda församlingshemmet har gjuten grund. Församlingshemmets arkitektoniska utformning är underordnad kyrkan. Dess taknock går inte högre än kyrkans takfot och fönstren är genomgående kvadratiska med två lufter, till skillnad mot kyrkans högresta rektangulära och småspröjsade fönster. Hela anläggningen är klädd med locklistpanel målad i en ljus pistagegrön kulör. Mot kyrksalens takfot avgränsas panelen av en dropplista och en slät bräda. Snickerier är genomgående målade i en varm gulbrun kulör. Både församlingsdelen och kyrksalen täcks av sadeltak belagda med tegel.

Kyrkans huvudingång är tydligt markerad på tornets östra sida. En trappa av huggen granit leder upp till en slät, dubbel trädörr med en klassiserande omfattning av

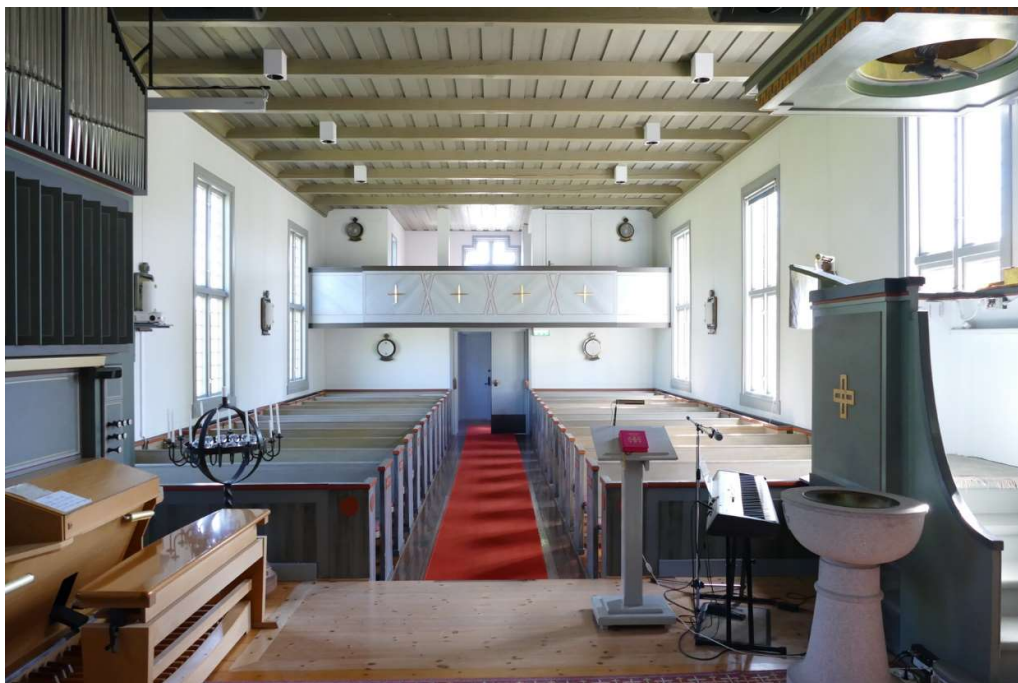

Utblick över koret från kyrkorummets bakre del. Dispositionen av rummet liknar en traditionell salkyrka.

slåta brädor. Direkt över ingången sitter kristusmonogrammet IHS. Ovan portalomfattningen finns ett textfält med texten *Uppfördes åren 1942 - 43 under Gustaf Vs regering + Gud + Alena + Äran +*. Textfältet flankeras av två voluter i barockstil. Ovanför textfältet sitter ett korsformat fönster med fyra lufter. Fönstret har blyspröjsade rutor och en omfattning av släthyvlade, breda brädor. På tornets norra respektive södra fasad finns två små fönster för ljusinsläpp i vapenhus, trapplopp och läktare. I tornets övre del finns ljudluckor i samtliga väderstreck. Åt söder och norr finns rektangulära ljudöppningar med två luckor vardera. Åt väster och öster finns sexkantiga öppningar. Luckorna är av trä och utvändigt klädda med horisontell, hyvlad panel i rombmönster. Ovanför ljudluckan åt öster sticker änden av en timmerbjälke ut genom fasaden. Bjälkens funktion är inte känd, men möjligtvis kan den ha använts som del av en hissanordning för att få upp klockan i tornet. På kyrksalens sydöstra gavel sitter ett grekiskt kors av trä, målat i samma kulör som övriga snickerier. Kyrksalen har på ömse långsidor tre kopplade fönster med fyra lufter vardera. Varje luft har blyspröjsade ytterglas. Åt norr, i höjd med koret, sitter ännu ett korsformat fönster likt det över huvudentrén.

Interiör

Innanför huvudentrén möts besökaren av ett litet och vardagligt utformat vapenhus. Golvet är lagt med bruna klinkers. Väggarna, liksom taket, är klädda med masonitskivor vilka bildar väggfält i olika höjd och bredd. I taket finns en cirkelformad

Utblick från koret mot läktaren.

förhöjning där en belysningsarmatur sitter. Ytterdörren är klädd med masonitskivor och har en omfattning av trä med rundade övre hörn, typiska för funktionalismen. Dörren till kyrksalen har dubbla dörrblad klädda med masonit och plåtskodda nedtill. Dörren har långsmala, lodräta handtag av metall, behandlade för att efterlikna ärgad koppar. På den norra väggen finns ett mindre enluftsfenster. Åt söder finns en furutrappa som leder upp till läktaren och vidare till torn och klockvåning. En dörr i vapenhuset döljer ett förrådsutrymme under trappan. Samtliga snickerier i vapenhuset är målade i en ljusgrå kulör. Trappan är betsad i en brun kulör och har ett smäckert räcke i smidesjärn. I trapploppet finns två enluftsfenster för ljusinsläpp. Ovan trappan finns en enkel, gråmålad dörr vilken leder upp på läktaren.

Läktarens golv är av gråmålade brädor och väggarna är klädda med vitmålade masonitskivor. Läktarbarriären är av trä med en kraftig överliggare som bildar psalmbokshylla. Längs ömse långvägg finns väggfasta bänkar ådringsmålade i grön kulör. Klockvåningen ligger ovanför läktaren. Väggarna är av obehandlade furuplankor och innertaket är klätt med masonitskivor. Klockstolen är av grova furubjälkar sammanfogade med järnband.

Kyrkorummet är rektangulärt med läktare i öster och ett förhöjt kor med altare i väster. En predikstol med baldakin finns på södra sidan av koret och en kororgel på den norra sidan. Vid kororgeln finns en ljusbärare och en psalmnummertavla.

Bänkkvarteren är traditionellt ordnade på var sida om mittgången. Färgsättningen i hela kyrkorummet är genomgående mild med varma grå, gröna, blå och röda kulörer.

Golvet i kyrkorummet är lagt med mörkbetsade furubrädor. Koret är upphöjt med två trappsteg och har golv av ljusa furubrädor vilka ligger vinkelrätt i förhållande till golvet i övriga kyrkorummet. En altarring avgränsar altaret och altartavlan från det övriga koret. Innanför altarringen är golvet ytterligare något förhöjt och består av gråmålade brädor. Framför altarringen ligger en kormatta med motiv föreställande livets träd. Norr om altartavlan sitter två tavlor av polerad svart diabas med tio Guds bud. Väggarna är genomgående klädda med vitmålade masonitskivor.

Läktarbarriären i öster är också klädd med masonitskivor, fältindelade och marmorerade i ljusgrå toner med avgränsande röda linjer. I de olika fälten sitter guldfärgade kors. Upp till och ned till avgränsas barriären av mörkt grå, horisontella färgband. Innertaket över kyrkorummet och läktaren är av gråmålade brädor lagda på lock. Ett antal tvärgående fyrkantsbilade och snidade bindbjälkar håller upp innertaket. Över koret utgörs taket av skivmaterial som målats i en gråvit kulör med röda accenter. Kortakets mittparti är upphöjt och försett med en belysningsarmatur.

Inredning och inventarier

Altare

Altaret utgörs av ett murat och putsat blockaltare, placerat dikt an mot korväggen. Fronten är vitmålad med en ram i ljusblå kulör vilken omger ett korsat kors i roströd kulör. Ovan altaret, på väggen, finns en trätavla med målad text i versaler: OCH NÄR HAN NU LÅG TILL BORDS MED DEM TOG HAN BRÖDET OCH VÄLSIGNADE OCH BRÖT DET OCH RÄCKTE ÅT DEM. DÄRVID ÖPPNADES DERAS ÖGON SÅ ATT DE KÄNDE IGEN HONOM. LUC.EV. 24:30.

Altartavla

Altartavlan är en oljemålning i ett ramverk med luckor på var sida. Tavlans motiv avbildar Jesus som visar sig för två av sina lärjungar efter att han uppstått från det döda. Tavlan är målad av Gunnar Torhamn och skänktes till kyrkan av kyrkvärden Anders Persson i Sibbhult. Ramverk och luckor är målade i roströd kulör med guldfärgade detaljer. Luckorna, som är dekorerade med motiv föreställande en kärve respektive en vinstock, kan stängas för att dölja målningen. När luckorna under senare delen av fastan är stängda visar de ett golgatamotiv med ett centralt

kors flankerat av två mindre. Ovanför altartavlan bildar guldfärgade bokstäver orden SOLI DEO GLORIA. Framför altartavlan står ett altarkrucifix av trä.

Altaret är murat och står dikt an mot korväggen. Ovan altaret är ett altarskåp med en oljemålning vilken döljs när luckorna stängs. Bilden till höger visar predikstolen och baldakinen med infälld kupol.

Altarring

Altarringen, med formen av en tresidig kvadrat, har ett ramverk av trä klätt med skivmaterial. Mittdelen är målad i roströd kulör centralt dekorerad med en sol som omsluter monogrammet IHS samt två kors. Överliggaren är av trä och målad i grå och blå kulör. Knäfallet har en bas av gråmålat trä och är klätt med ett blått tyg.

Predikstol

Predikstolen med tillhörande baldakin är kvadratiska till formen. Korgen står på en sockel där ett skivmaterial, målat med marmorering, bildar illusionen av en murad grund av stenblock. Predikstolen nås via en trappa från koret. Korgen är målad i en ljus grön kulör med ett nedre och övre horisontellt fält av en mörkare kulör, och accentfärg i rött. Predikstolskorgen mot kyrkorummet och åt norr är också fältindelade med hjälp av skivmaterial. På den östra sidan står med guldfärgade bokstäver i versaler: *I BEGYNNELSEN VAR ORDET ++ OCH ORDET + VAR HOS GUD ++ OCH ORDET VAR GUD ++*. På den norra sidan av finns ett guldfärgat grekiskt kors. Baldakinen är något större än predikstolen och har

Detaljer i kyrkorummet bidrar med både kulturhistoriska och konstnärliga värden. Det korsformade fönstret har fyra separata L-formade luster och profilerad karm och foder i flera språng. Lampetterna på väggarna finns i både rektangulär och rund modell och är sannolikt samtida med kyrkan.

indragna hörn. Längs kanten löper en guldfärgad meanderslinga. Undersidan är marmorerad och i mitten är en infälld, guldfärgad kupol omgiven av en rund sarg i två språng, i grön kulör respektive gul marmorering. Från kupolens mitt hänger en svartmålad duva. Utöver predikstolen finns också en fristående ambo av trä placerad i koret.

Dopfunt

Dopfunten är tillverkad i ljusgrå granit. Foten är konformad med bred bas och avsmalning upptill. Kring den övre delen av skaftet löper en rundstav. Cuppan är rund med dekoration av grekiska kors.

Bänkinredning

Bänkinredningen är ordnad i två kvarter på ömse sidor om mittgången. Bänkarna är öppna mot mittgången och avslutas med en träpanel mot kyrkorummets långsidor. Ryggar, sitsar och fotbrädor, liksom panel mot väggen, är alla drickamålade i en grön kulör. Psalmbookshyllor avslutar varje rygg upptill. Bänkgavlarna är kvadratiska och ådringsmålade i blå kulör. Överliggaren och ett kvadratiskt fält på bänkgavlarna där bänkens nummer anges är målade i röd kulör.

Orgel

Orgeln är byggd 1991 av A Mårtensson Orgelfabrik AB och är placerad mot norra korväggen. Orgelfasaden har samma färgsättning med grå och röda kulörer som övriga inredningen. Spelbordet och orgelpallen är trärena.

Klockor

Kyrkklockan kom till kyrkan efter krigets slut år 1946. På klockans ena sida står följande text: *År 1946 efter frälsarens Jesu Kristi födelse i konung Gustaf V:s 88 levnadsår, då Edvard Rodhe var biskop över Lunds stift Allan Thomasson kyrkoherde i Hjärsås pastorat Gustav Eriksson och Tage Gustavsson kyrkovårdar här gjöts denna klocka för Sibbhults kyrka av K.G. Bergholtz & C:O i Stockholm och bekostades av Disponent Bror Färe och hans hustru Lilly Scander.* På den andra sidan står följande: *Give då Gud, att var vi bo, alltid, när klockorna ringa, samlas vi må i Kristi tro Herren vårt offer att bringa. Hämta i bön hans hävorned, skåda i hoppet den sabbatsfred sist för guds folk står åter. Ps. 163:1.*

Övrigt

I kyrkorummet finns flera belysningsarmaturer i form av väggfasta lampetter såväl som takarmaturer vilka sannolikt är samtida med kyrkobyggnaden. Ovan läktaren och i kyrkorummets bakre del är armaturerna runda med frostat glas på en botten av metall. Längs långväggarna i kyrkorummet sitter lampetter med frostat/vitt glas format i en halvcylinder på rektangulära väggplattor av metall. I förhallen finns en takarmatur formad likt en ostkupa och i koret finns en takarmatur med vingar av frostat, randigt glas vilka böjer sig utåt likt blomblad.

Kyrkogård

Kyrkan ligger på den högsta punkten i den stora parkliknande kyrkogården vilken sluttar åt öster och norr. En allé av hamlade oxlar markerar gångvägen från kyrkogårdsentrén i öster upp till kyrkan. Området närmast kyrkan består av gräsmatta med asfalterade gångar. Området avgränsas av en stödmur av huggen granit och här finns inga gravplatser. Längs med fastighetsgränsen i söder samt utspjutt över stora delar av norra kyrkogården finns äldre, storvuxna träd. 1989 anlades en urnlund och en minneslund i det nordöstra hörnet av kyrkogården. Anläggningen, med planteringar, bänkar och ljusbärare runt en centralt belägen näckrosdamm, är ritad av landskapsarkitekt Bengt Persson. Dammen är av röd granit från Vånga. På terrasseringar, nära stödmuren intill kyrkan, är urngravplatser anlagda. 2012 anlades ett lapidarium ritat av landskapsarkitekt Mona Wembling på kyrkogårdens sydöstra del. Lapidariet är en anläggning med en samling av gravvårdar från 1800-talets början fram till 1980-talet. Det utgör en del av ett större projekt för att öka kunskapen

och förståelsen för stenen som material och stenindustrins betydelse för bygden och för kulturarvet.

En buggen granitmur med halvcirkelformad indragning vid huvudentrén avgränsar kyrkogården. En gångväg kantad av hamlade oxlar leder upp till kyrkan. Norr om kyrkan är askgravplatser och en minneslund anlagda. I det sydöstra hörnet är ett lapidarium anlagt med syfte att väcka intresse och förståelse för stenindustrins betydelse för bygden.

Karaktärisering

Sibbhults kyrka ligger på en höjd i samhällets södra del med utblick över det före detta stationsområdet samt området där de första industrierna på orten, glasbruket, låg. Flera generationer av verksamheter och människor har avlöst varandra på platsen. Liksom man från kyrkan blickar ut över industrierna blir kyrkan ett naturligt blickfång från industriområdet.

Sibbhults kyrka har en traditionell form med långhus och torn, vilket räcker för att förmedla byggnadens funktion. Det med tiden utökade församlingshemmet är arkitektoniskt underordnat kyrkobyggnaden, genom att den är byggd i vinkel från kyrkans kor och väl indragen på tomtens bakre del i förhållande till huvudentrén i tornet. Den arkitektoniska utformningen hjälper oss att förstå hur anläggningen är organiserad och hur olika delar har olika funktion. Att kyrka och församlingshem på detta vis är sammanbyggda är en för 1900-talet tidstypisk företeelse. Det signalerar en närhet mellan församling och kyrkoherde, mellan gudstjänst och andra aktiviteter.

Fasadens pistagegröna locklistpanel med snickerier i dovt orange håller samman anläggningen arkitektoniskt. I synnerhet i entrépartiet vittnar utformningen om funktionalismens förestående genombrott, även om det klassiska, enkla formspråket dominerar. Invändigt är kyrkorummet traditionellt disponerat med fasta bänkar, kor, altarpopsats och predikstol. Stilen är en blandning mellan stilsamt allmogemåleri och ståtliga, stilistiska inslag av jugend.

I materialval vittnar kyrkan om platsens och tidens förutsättningar. Att materialen är enkla och av lokal härkomst är både ett vittnesmål om de resurser i form av skog som finns på platsen, att byggnationen skedde i krigstid och att byggnaden till stora delar är finansierad av gåvor och donationer. Den långa listan över bidragsgivare berättar om att det fanns ett engagemang från befolkningen på orten för att få en egen kyrkobyggnad till stånd.

Att tänka på

- Vid renovering och ändringar bör medvetenhet om att de material med lokalt ursprung som kyrkan är byggt av är en del av byggnadens kulturhistoriska värde.
- Beakta att kyrkan är en kombination av en traditionell salkyrka och en modern kyrkoanläggning där kyrksal och församlingshem samsas.
- Den enkla, jordnära och väl genomtänkta färgsättningen är en viktig beståndsdel i inredningens kulturhistoriska värde.
- Var rädd om inredning som vittnar om liturgisk historia och utveckling, liksom kopplingar till orten. Tänk på hur detaljer som armaturer och blandningen av klassicistiska och funktionalistiska snickerier ger en tydlig tidsaspekt och bidrar till kyrkans kulturhistoriska värde.
- Var rädd om de historiska aspekter som vittnar om kopplingen mellan kyrkan och brukssamhället. Till dessa hör till exempel arkiv och kunskap om vilka som bidragit till kyrkans tillkomst.

Skydd

Sibbhults kyrka skyddas enligt kulturmiljölagen 4 kap 2 §:

Kyrkobyggnader och kyrkotomter skall vårdas och underhållas så att deras kulturhistoriska värde inte minskas och deras utseende och karaktär inte förvanskas.

*Kyrkobyggnader enligt denna lag är byggnader som före den 1 januari 2000 har in-
vigts för Svenska kyrkans gudstjänst och den 1 januari 2000 ägdes eller förvaltades
av Svenska kyrkan eller någon av dess organisatoriska delar.*

Kyrkotomt är ett område kring en kyrkobyggnad som hör samman med byggnadens funktion och miljö och som inte är begravningsplats. Lag (1999:304).

Sibbhults kyrka är uppförd efter utgången av år 1939 och omfattas därför inte av tillståndsplikt enligt kulturmiljölagen 4 kap 3§.

Källor

Berger, Monica. 1992. *Mästare, benmakare, uppblåsare, anfångare och inbärare: glasbruk i Sibbhult*. Sibbhults hembygdsförening.

Einarsson, Arthur m.fl. (red). 2018. *Hus i Guds tjänst. Missionsbusens historia inom Evangelisk Luthersk Mission Syds verksamhetsområde*. Helsingborg: BV-förlag.

Forkman, Gunnar. 1943. *Ur Stiftskrönikan I Lunds stifts julbok 1943 s 124 ff.*

Hanner-Nordstrand, Charlotta m.fl. 2015. *Kyrkans föremål - beskrivande lexikon*. Svenska kyrkan och Göteborgs universitet.

Karlsson, Gunvald. 1993. *Kyrkan i Sibbhult. S. 8–15*. Göinge hembygdsförenings årsbok 1993.

Wahlöö, Claes. 2014. *Skånes kyrkor 1050–1949, Guide till 493 monument och minnesplatser*. Kävlinge: Domus Propria.

Dahlberg, Markus och Franzén, Kristina (red). 2008. *Sockenkyrkorna –kulturarv och bebyggelsehistoria*. Stockholm: Riksantikvarieämbetet.

Dahlberg, Markus och Sjöström, Ingrid (red). 2015. *Skåne. Landskapets kyrkor*. Stockholm: Riksantikvarieämbetet.

Eriksson Green, Åsa och Sträng, Maria. 2016. *Det moderna kyrkobyggandet i Lunds stift*. Regionmuseet i Skåne/Landsantikvarien i Lund. Rapport 2016:44.

Lunds stifts orgelinventering, 2020.

Internet

<https://www.svenskakyrkan.se/glimakra-hjarsas/mer-om-sibbhults-kyrka> (2019-05-08)

<https://www.svenskakyrkan.se/glimakra-hjarsas/sibbhults-kyrka2> (2019-05-07)

Riksantikvarieämbetets söktjänst Fornsök. Webbplats:
<http://www.fmis.raa.se/cocoon/fornsok/search.html> (2019-05-07)

Lantmäteriets söktjänst Historiska kartor. Webbplats: <https://historiskakartor.lantmateriet.se/historiskakartor/search.html> (2019-05-07)

E-arkivet, institutet för språk- och folkminnen: <http://arkiv.sprakochfolkminnen.se/marshall-oais/nav/isof/namn/ortnamn/ortnamn-sok?query-column-0=Sibbhult&query-column-4=Kristianstads&query-column-3=%u00d6stra+G%u00f6nge&query-column-2=Hj%u00e4rs%u00e5s&moais-form-autosubmit=true> (2019-05-07)

<http://media.sten.se/2013/05/Sibbhult.pdf> (2019-05-27)

Övriga uppgifter

Inventeringsdatum: 2019-05-16

Fältinventering: Åsa Eriksson Green

Rapportsammanställning och foto: Åsa Eriksson Green

Granskning: Linn Ljunggren och Kerstin Börjesson, Regionmuseet Kristianstad

Färdigställd: 2019-08-27, reviderad 2020-10-01.

